

Programul special pentru copii

Un program special adresat copiilor, extins pe mai multe zile, peste 1300 de copii înscriși, bilete la preț special și invitații de onoare care îi întâmpină pe copii la cinematografe.

➤ PAGINA 3

Shirin

Marea provocare a acestei ediții din secțiunea Fără limită. Recomandare și cronică de Mihai Chirilov.

➤ PAGINA 5

APERITIFF

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

Ediția 8, 29 mai – 7 iunie 2009, Cluj-Napoca

Publicație oficială a TIFF
#4, Luni, 1 Iunie 2009

www.tiff.ro

Prezentat de:

BANCA TRANSILVANIA

Ziua copilului: Puștii de cartier

Amina și familia ei s-au mutat în Suedia, după ce satul lor a fost distrus de război. Autoritățile suedeze vor să-i deporteze, astfel că ea și bunicul ei se ascund în apartamentul șubred al unui chitarist de heavy metal. După cum ne-am așteptat, *Kidz in da Hood* e un *culture clash* movie, despre interacțiunile dintre nou veniți și cei cu tradiție, între religii și prejudecăți. Amina, pivotul pur al mozaicului din cartierul sărac în care locuiește, trebuie să mulțumească pe toată lumea, încercând, în plan secund, să-și contureze propria ei identitate. Realizat cu aceeași căldură și indulgență ca și recent adoratul *Pressure Cooker*, *Kidz in da Hood* pune probleme incomode (acceptanță, alteritate, umanitarism) într-o manieră accesibilă copiilor. Proiecție în cadrul programului pentru copii. ■

– MARK RACZ

APERITIFF / 2

Votul publicului

COMPETIȚIE

- 3.87 **Toți ceilalți** / Alle anderen
 2.74 **Sărbătoarea fetiței moarte** / The dead girl's feast

BAROMETRUL GENERAL

- 4.65 **Amintiri din Epoca de Aur** / Tales of the Golden Age
 4.63 **Te iubesc de mult** / Il y a longtemps que je t'aime
 4.60 **Flame și Citron** / Flame and Citron
 4.50 **Noapte pe pământ** / Night on Earth
 4.29 **Anchetatorul** / The investigator
 4.24 **Il Divo**
 4.24 **Străini** / Strangers
 4.24 **Sufocare** / Choke

Ioana Uricaru
la TIFF Lounge

Vino azi la ora 17.00, la un ceai și o discuție cu Ioana Uricaru, unul dintre cei 5 regizori ai filmului *Amintiri din Epoca de Aur*. Te așteptăm la Meeting Point TIFF, în Galeria Muzeului de Artă!

Poza zilei

Amintiri din Epoca de Aur / Foto: Adi Marineci

AperiTiff

- Laura Popescu, redactor șef
- Anca Grădinaru, editor
- Alin Ludu Dumbravă,
- Andraia Lavinia Liutec, Cristi
- Mărculescu, Radu Meza, Mark
- Racz, Miruna Vasilescu.
- Design: Carmen Gociu
- Ilustrație: Matei Branea
- Distribuție: Ionuț Husti
- Tipografie: Garamond

Eveniment

PA-RA-DA

Proiecție caritabilă pentru Muzeul de Artă

Cineastul olandez Renzo Martens a realizat un documentar numit *Enjoy Poverty*. El a stat 3 ani în Congo, încercând să-i convingă pe africani că sărăcia și foametea sînt averile lor și că trebuie să știe să le vîndă vesticilor mîloși. Pe scurt – un fotograf Reuters ia 50 de dolari pe una bucată poză cu copil scheletic, survolat de muște. De ce să nu ia familia acei bani, fotografiînd chiar ei minunea? Cam așa e și cu *PA-RA-DA*. Bazat pe povestea reală a unui francez care a venit la București să ajute copiii străzii, în anii '90, filmul e un catalog cu mizerie romînească din care să se înfrupte iubitorii de țigani, acordeoane, spirit balcanic etc. Dacă un

DVD cu filmul costă, să zicem, 25 euro, putem împărți așa: copil al străzii tăindu-și venele – 5 euro, mamă minoră pupîndu-și copilul acoperit cu cîrpe – 5 euro, boschetari prizînd aurolac – 5 euro și tot așa. *PA-RA-DA* e o șaradă, de fapt, tras mare parte din mîină, cu dialoguri aparent contrafăcute („Am învățat ce e respectul, mulțumesc”, „Promit să fac curat în canal”, „Oare ce gust are ciocolata?”). În loc de lacrimi de crocodil, *PA-RA-DA* va produce mai degrabă hohote de rîs din pricina umorului – e neprețuit (sau poate tot 5 euro) să auzi un francez spunînd „Murții miutii, degaje” sau „Mă faci să vomit”. ■

– MARK RACZ

Cinematografe

- **Republica** – Pta. Mihai Viteazul
- **Arta** – Str. Universității, nr. 3
- **Victoria** – Bulevardul Eroilor, nr. 51
- **Echinox** – (curtea interioară a Universității Babeș-Bolyai), str. Universității 7-9

- **Cinema City** – (Iulius Mall)
- **Taverna** – (proiecții video), Str. Clinicilor nr. 14
- **Iulius Mall** – (parcare Auchan, proiecții drive-in), Str. Alex. Vaida Voievod nr. 53-55
- **Auditorium** – UBB, Str. M. Kogălniceanu nr.3.

Competiție

Machan

Aproximare de *Slum-dog Millionaire* lipsită de trișuri temporale și glam hollywoodian, filmul lui Umberto Pasolini este un story atașant și simpaticissim de aventuri orientale. Francezii ar folosi un perfect justificabil "Coup de coeur", pe englezește ar fi potrivit ca descriptiv "crowd-pleaser". *Machan* este o comedie. Cu cei mai puțin

probabil protagoniști: imigranți și refugiați. Primii sînt deloc fericiți financiar în Sri Lanka și visează la o extrem de greu de obținut viză de Germania. Refugiații sînt afgani și doresc să ajungă în Italia. Dar au fost destul de (ne-)norocoși cît să ajungă în inima neagră, pauperă și deloc pitorească a Asiei. Un gropar contemplativ, un escroc mărunț, un gigolo, un angajat de hotel înlocuit cu un uscător de miini pe bază de aer cald, cinicul grupului și "turma af-

gană", toți vor ajunge în Bavaria. Nu ca turiști, nici ca muncitori. Nu vor călători ilegal. Vor face parte din minunata și sublim de inexistentă federație Sri Lankeză de Hand-

bal. Joc care, spre surprinderea tuturor membrilor ad-hoc înființatei Echipe Naționale de Handbal, chiar există și nu este o glumă porcoasă. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Eveniment

Proiecțiile speciale pentru copii

Seria evenimentelor marca TIFF continuă, începînd de duminică, 31 mai, cu un program de proiecții adresate copiilor și adolescenților clujeni.

Împreună cu Inspectoratul Școlar Cluj-Napoca, organizatorii TIFF și-au propus să atragă atenția publicului tînr și foarte tînr spre cinema, printr-o serie de filme targetate pe categorii de vîrstă. Temele și subiectele filmelor au fost selecționate de cîțiva profesioniști de la Festivalul Internațional de Film de la Rotterdam, unde a fost pus în practică un program

asemănător. Peste 1300 de copii din școlile și liceele din Cluj și din Turda s-au înscris la filmele de săptămîna viitoare, iar numărul lor este așteptat să crească, dat fiind faptul că școala se apropie de sfîrșit și elevii intră deja în febra timpului liber, de vacanță. Cele mai multe înscrieri provin de la școlile *Ioan Bob*, *Horea*, școala particulară *Elf School*, *Școala specială pentru Deficienți de Auz nr.1* și licee precum *Colegiul Național George Coșbuc*, *Liceul de Coregrafie și Artă Dramatică Octavian Stroia*, *Liceul de Muzică Sigismund Toduța*,

Colegiul Tehnic de Construcții Anghel Saligny, *Liceul Teoretic Josika Miklos* (Turda). Din partea Fundației Romine pentru Copii, Comunitate și Familie și Prison Fellowship România vor participa 150 de copii. Filmele vor fi difuzate în regim de 2 proiecții pe zi, cu excepția zilei de luni, 1 iunie, cînd TIFF va organiza, cu ocazia Zilei Copilului, o sesiune specială de 3 proiecții pe zi. Prețul unui bilet este de 4 lei pentru copii și adolescenți. Beneficiază de intrare gratuită: profesorii însoțitori ai grupurilor organizate, elevii și profesorii din

afara orașului Cluj-Napoca care vin special pentru aceste proiecții, elevii și profesorii care vin prin intermediul unor fundații sau centre de plasament. La proiecțiile de dimineață (ora 10.00, Cinema Republica și Cinema Arta), profesorii însoțitori vor intra în posesia unor fișe de filme (pliante cu informații detaliate despre fiecare titlu în parte) pe care le pot folosi ca material didactic pentru diverse proiecte de viitoare lecții bazate pe problematica filmelor respective. De asemenea, în deschiderea fiecărei proiecții, copiii vor fi întîmpinați de cîte un invitat special TIFF, printre care se numără Anamaria Marinca, Andi Vasluiianu și Maria Dinulescu. ■

Nu rata

Proiecția specială a filmului mut *Cabinetul figurilor de ceară* / *Das Wachsfigurenkabinett* (Germania, 1924) 65', r. Leo Birinsky, Paul Leni) în acompaniamentul live al formației Einuiea.
Ora 21:30, Meeting Point (Curtea Muzeului de Artă)

Vox – Toți ceilalți

- „Un film interesant, complex și foarte trist. Cel mai cumplit lucru e să fii singur alături de iubirea vieții tale, dar mai trist e să persisti în starea asta. Filmul ăsta îți arată exact cum e.” – Bianca, 28 ani
- „A fost ok. Nu e chiar la ce mă așteptam, dar nu-mi pare rău. Scenariu fain, de lucrat un pic la regie.” – Cristi, 23 ani

Ce se întâmplă, documentarele? – oferit de HBO

Winnipegul meu

A tunci când cel mai *art-house auteur* canadian se apucă de regizat "film documentar despre orașul său natal" rezultatul depășește și documentarul și așteptările. Comparabil mai de grabă cu *Roma* lui Fellini, "Orbitor"-ul lui Cărtărescu sau cu *Radio-Days*-ul lui Woody Allen, *Winnipegul meu* este, totuși, un documentar. Straniu și hipnotic, pierdut printre amintiri, vise, legende urbane și reconstituiri,

Winnipeg-ul lui Guy Maddin există undeva între realitatea geografico-istorică și fantezmagoriile venite din refluxul memoriei emoționale ale *auteur*-ului canadian. Marcat de stilul unic, falsificator de cinema-mut, filmat în alb-negru, setul de amintiri și povești este un unic și irezistibil joc care spulberă convențiile docu-dramei, deformează textura realității și triumfă estetic și emoțional asupra istoriei. La urma

urmei, contează prea puțin dacă serialul canadian despre sinucigași, caii înghețați în rîu sau concursurile de frumusețe masculine chiar au

existat. Ce contează este fascinația pe care reconstituiri-le hiper-estetizate o exercită asupra spectatorului. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Șapte regizoare oarbe

7 filme de scurt metraj realizate de 7 femei oarbe. Sînt cazuri diferite și stiluri diferite - ca și cum camera ar fi nu ochiul, ci inima fiecăreia dintre realizatoare. Avem o dramă - o femeie disperată luptă împotriva doctorului nebun care a orbit-o pe viață și isteria ei se simte în felul în care uită de aparat, trecînd într-un registru à la *Blair Witch Project*. Un eseu despre singurătatea în întuneric și activitățile banale care pentru un orb sînt chinuri. Dragoste împlinită - între doi orbi care au un copil și între o oarbă și un om care vede normal și o iubește necondiționat - și dragos-

te neîmplinită. Un caz social - o tînără abandonată de familie celorlalte rude care o consideră o povară - și un film despre homosexualitate care, din cauza legilor și religiei Iranului nu face, de fapt, parte din documentar. Pentru puțin timp, sîntem privați de imagine și lăsați cu ceea ce "văd" aceste femei: sunetul. E obositor și dificil, dar emoția, tristețea și fericirea par să se simtă la fel, cu sau fără lumină. ■

– MIRUNA VASILESCU

Sufrageria națiunii

Documentarul deschide o perspectivă asupra a șase livinguri finlandeze, surprinzînd personajele în cele mai comune situații, în timpul activităților de zi cu zi, pătrunzînd încet în intimitatea lor rece. Filmul insistă pe o serie de schimbări, singurătăți și responsabilități, trecînd grav, cu muțenie aproape înfricoșătoare peste existențele oamenilor. Un bărbat care încearcă să rezolve

relația cu mama copilului său încă nenăscut, un bătrîn care realizează că nu a fost un tată bun, un preot singuratic, un cuplu, o femeie dependentă de pastile sînt personajele acestei drame sinistre despre intimitatea închisă a livingurilor finlandeze. Poveștile mundane descriu cumva întreaga existență umană și căutările sau greutățile cu care se confruntă orice individ. Regizorul Jukka Kärkkäinen își propune să reprezinte viața sa asupra vieții personale finlandeze, o viață greu de surprins altfel decît print-un explorare naturalistă a spațiului și spiritului uman. *The Living Room of the Nation* e o specie ciudată de documentar, pare mai degrabă un horror social voyeuristic nu foarte ușor de digerat. ■

– RADU MEZA

Fără limită

Provocarea acestei ediții: Shirin

Un soi de Romeo și Julieta în versiune iraniană, povestea unui amor imposibil, cu prinți persani, prințese armeniene, războaie crunte, violență, confesiuni, jelanii și moarte. Provocarea lui Kiarostami constă în a filma nu această melodramă (ea nu e decât o coloană sonoră din off, e ca și cum ai asculta o piesă de teatru radiofonic), ci fluxul de emoții de pe fețele spectatoarelor din sală, pe care le vezi în prim-planuri fixe, trecând prin toate stările posibile. Dispozitivul - de „film în film” - e teribil de incitant, cu mult mai incitant decât dacă ai fi văzut montarea propriuzisă la care publicul feminin asistă în deplină muțenie. E ca și cum tu, tot spectator fiind, te-ai uita într-o oglindă uriașă care este, de fapt, ecranul. E drept că ceea ce vezi sînt 113 actrițe iraniene, una mai frumoasă ca alta (lor li se adaugă Juliette Binoche, nemachiată, dar tot ușor de recunoscut), trăind drama personajelor de pe ecranul „lor”,

și nu propria-ți față, desfigurată de nesomn și aseasonată cu cearcăne pînă-n barbă. Nu e o viziune ușoară: după „devoalarea” dispozitivului abisal și revelația că nu vei vedea niciodată vreun cadru din filmul la care se uită femeile, n-ai încotro și cedezi șarmului kitsch al melodramei narate din off (demnă de-un episod din seria 1001 de nopți) și forței vizuale hipnotice a fiecăruia dintre prim-planuri. Înmulțiri cu 113 scena din *Birth*, cea a prim-planului bulversant al lui Nicole Kidman asistînd la un spectacol de operă, și veți obține acest Shirin. Iar ceea ce este cu adevărat năucitor află abia după ce filmul s-a terminat, adugînd bizarului experiment o dimensiune și mai bizară, dacă se poate spune așa: cele 113 actrițe au fost filmate uitîndu-se nu la un film propriu-zis, ci la trei puncte fixe desenate pe un ecran alb, și imaginîndu-și propriile lor povești de dragoste. Kiarostami a ales textul legendei Shirin cu mult după ce filmările s-au

încheiat, montînd prim-planurile ulterior în concordanță cu trăirile de pe chipul fiecărei femei și twist-urile sonore ale melodramei din off.

Iluzia că ele ar urmări însă un film este perfectă, iar paradoxul și unicitatea experimentului e că Abbas Kiarostami a făcut, cu Shirin, primul film care

nu există. ■

— MIHAI CHIRILOV

MURFATLAR
vinul
Prezintă
Zilele Filmului
Românesc

Program Luni, 1 Iunie

CINEMA REPUBLICA

10:00 **Puștii de cartier** (Kids in da Hood, Suedia, 96') [301]
PROIECȚII PENTRU COPII
 12:30 **Persepolis** (Franța, 95') [302] Proiecții pentru copii
 15:30 **Seraphine** (Franța, 125') [303]
 18:00 **Toți ceilalți** (Alle anderen, Germania, 119') [304]
 20:30 **Pa-ra-da** (Italia, Franța, România, 100') [305]
PROIECȚIE CARITABILĂ PENTRU MUZEUL DE ARTĂ.
 (INTRAREA: 11 RON)
 23:00 **Gata să explodez** (Voy a exploiter, Mexic, 106') [306]

CINEMA ARTA

10:00 **Haos liniștit** (Caos calmo, Italia, 107') [322]
 12:30 **Pierde-vară** (The Worthless, Finlanda, 119') [323]
 15:00 **Umbră cărții sfinte** (Shadow of the Holy Book, Finlanda, 90') [324]
 17:00 **Eu, tu și toți cei pe care îi știm** (Me and You and Everyone We Know, S.U.A., 91') [325] **PROIECȚII PENTRU COPII**
 19:30 **Calimudho** (Olanda, 93') [326]
 22:00 **Winnipeg-ul meu** (My Winnipeg, Canada, 80') [327]

CINEMA VICTORIA

10:00 **Marea Neagră** (Mar Nero, Italia, Franța, România, 95') [311]
 12:00 **Sărbătoarea fetitei moarte** (The Dead Girl's Feast, Brazilia, 115') [312]
 14:30 **Shirin** (Iran, 91') [313]
 17:00 **Hai noroc!** (Good Luck!, Ungaria, 83') [314]
 19:00 **Fata în casă** (La nana, Chile, Mexic, 117'), **Dans macabru** (Dans Macabre, Canada, 9') [315]
 22:00 **Machan** (Sri Lanka, Italia, Germania, 109'), **Zece** (DIX, Franța, Marea Britanie, 7') [316]

CINEMA CITY - SALA 6

12:00 **Fructul interzis** (Forbidden Fruit, Finlanda, 104') [341]
 14:00 **Treabă de bărbat** (A Man's Job, Finlanda, 100') [342]
 16:30 **Thomas** (Finlanda, 70') [343]
 19:00 **Ia-mă și du-mă departe** (Prendimi e portami via, Italia, 95') [344]
 21:00 **Ascunzîsul** (Il Nascondiglio, Italia, S.U.A., 100') [345]

CINEMA CITY - SALA 9

11:30 **Ochi negri** (Black Eyes, Olanda, 97') [361]
 13:30 **Corul urlătorilor** (Screaming Men, Finlanda, 76') [362]
 15:30 **Flori Frante** (Broken Flowers, S.U.A., 106') [363]
 18:00 **7 regizoare nevăzătoare** (7 Blind Women Filmmakers, Iran, 116') [364]
 20:30 **Mamut** (Mammoth, Suedia, 125') [365], **Ascunzîsul** (Il Nascondiglio, Italia, S.U.A., 100') [345]

CINEMA CITY - SALA 7

12:00 **Vin imediat** (Back Soon, Islanda, Franța, 92') [351]
 14:00 **Revanșa** (Revanche, Austria, 121') [352]
 16:30 **Prânzul de pe 15 august** (Pranzo di ferragosto, Italia, 75') [353]
 18:30 **9.99 \$** (Israel, Australia, 78') [354]
 20:30 **Sauna** (Finlanda, 85'), **Cupping at the Kotiharju Sauna** (Finlanda, 6') [355]

CINEMA ECHINOX

21:30 **Reginele din Langkasuka** (Queens of Langkasuka, Thailanda, 120') [331]
 23:45 **JCVD** (Belgia, Luxembourg, Franța, 97') [332]

CINEMA DRIVE IN

22:00 **Cumplit de fericit** (Terribly Happy, Danemarca, 93') [371]

TAVERNA

22:00 **Sufrageria Națiunii** (The Living Room of the Nation, Finlanda, 75')
Coincidente (Strange Events, Finlanda, 60') [381]

APERITIFF / 6

Fără limită

9,99\$

Película e o animație stop-motion plasată undeva între felie de viață și basm urban. Coproducția Israelo-Australiană e încheată de nouă animatori cu o deosebită atenție la detalii, dar într-un stil vizual diferit de *Wallace and Gromit* sau *Corpse Bride*. 9,99\$ tratează viața locatarilor unui imobil – un băiat de vreo 8-9 ani, un cuplu care trece printr-o perioadă dificilă, un tată (Anthony LaPaglia) îngrijorat pentru fii săi, Dave și Lenny, și un bătrîn singuratic care poartă conversații interesante cu un înger neobișnuit de

slobod la gură (cu vocea lui Geoffrey Rush). Tema filmului este descoperirea fericii și a sensului vieții, titlul legîndu-se de Dave care, în urma unor eșecuri profesionale, încearcă disperat să găsească răspunsuri dintr-o broșură de 9,99 dolari. Ca dovadă a meticulozității cu care e realizat filmul, trebuie doar să menționăm că e una dintre puținele animații stop-motion care prezintă scene de nuditate și chiar scene de dragoste (dacă ați fost vreodată curioși cum arată una realizată cu personaje din plastilină). ■

– RADU MEZA

Unde mîncînc la Cluj?

TIFF recomandă:
Restaurantul Baracca
Cluj-Napoca, 8A

Supernova

Gata să explodez

Filmul nu e tocmai material de extaz, dar e foarte proaspăt și lipsit de inhibiții. Povestea de dragoste damnată dintre doi adolescenți defazați care sfidează autoritatea părinților și clasele sociale care-i despart, se consumă aproape nouvelle vague-ist, iar alchimia dintre cei doi protagoniști o face extrem de credibilă și de intensă. El e fiu de politician, trăiește într-o vilă de lux, are tot ce-și dorește și o furie rebelă pe măsură. Ea e să-

racă, e nițel cam zăludă și n-are nimic de pierdut. Joncțiunea dintre ei e electrică, iar autoizolarea în care își consumă jurămintele de dragoste e lipsită de artificii stilistice, dar nici prea mari dovezi de originalitate n-are – astfel încît finalul, anticipat din titlu, pică exact atunci cînd – și cum – te aștepți. Pentru un prim film însă, *Voy a explotar* denotă o forță netraficată și e extrem de emoționant. ■

– MIHAI CHIRILOV

Vox – Carmen îl întâlnește pe Borat

- „Mie Borat nu mi-a plăcut, mi s-a părut o porcărie, în schimb filmul astă e mult mai bun, mai reușit, asta mi-a plăcut” – *Vincent, 24 ani*
- „Filmele cu romii m-au interesat întotdeauna, așa că am venit, dar e la fel de penibil ca Borat. Nimic de oferit, foarte sec.” – *Alin, 32 ani*
- „Am văzut filme țigănești mai bune. nu m-a impresionat cu nimic.” – *Carmen, 21 ani*
- „Fascinant ca lumea țiganilor. M-a cucerit. Mult mai bun decît Borat, nu cred că se compară.” – *Anca, 25 ani*

Must See

Ducesele: Calimucho

După moartea surorii sale, Jena, Dicky se concentrează asupra administrării afacerii de familie, circul ambulant Harlekin. Între ea și cumnatul ei, Willy, se încheagă o relație instabilă, totuși rezistentă, bazată pe afecțiunea față de micul Timo, fiul Jenei și al lui Willy. Părinții lui Willy vor să-l ducă pe Timo din lumea circului pentru a-i oferi o educație normală. Dicky e pusă în situația de a alege între pseudo-viața de familie alături de Willy

și Timo și libertatea oferită de circ. Filmul este pus în ramă de cîntecele narrative ale *band*-ului circului. *Calimucho* este filmat în stil documentaristic sau de reportaj și toate personajele sînt jucate de membrii reali ai unui circ ambulant care și-au împrumutat identitatea poveștii scrise de Nataša Gerson. Willy și Dicky sunt în realitate un cuplu și Timo e fiul lor. Regizoria Eugenie Jansen (cîștigătoarea Tigrului de aur la Rotterdam în 2002 pentru *Tussenland*) surprinde plăcut prin amestecul indiscernabil de realitate și ficțiune, rezultatul fiind maxima verosimilitate împrumutată poveștii puse în scenă. ■

— RADU MEZA

Vodafone Alertă Cost
Cheltui doar atît cît vrei

Activează noua opțiune Vodafone Alertă Cost, la abonament.
Alege cît vrei să cheltui și noi te anunțăm cînd ai depășit.

Intră în cea mai tare rețea. Meriți!
Trăiește fiecare clipă

Valabil cu abonamentele Vodafone Complet. Opțiune promoțională valabilă 3 luni de la activarea la 0,5 Euro/lună. Vodafone are cea mai mare prezență internațională cu 219 de milioane de clienți în 70 de țări. Detalii în magazine și pe www.vodafone.ro

TIFFarul se întoarce

Ziua 3: TIFFarul demisionar

Çiți dintre noi ar amenința cu demisia dacă nu e lăsat(ă) să vină la TIFF într-un an de criză economică globală? Gestul e aproape la fel de curajos ca incursiunea eroinei lui Huseyin Karabey din *Ești Marlon și Brando* pînă în Irak după iubitul ei. TIFFul e Marlon și Brando-ul cuiva! – nu am îndrăznit să ne gîndim pînă acolo, dar începem să anticipăm febril descoperiri tot mai nebunești, mai radicale, sordide, glorioase. Dar să nu ne mințiți, vă rugăm să nu ne mințiți! Sînteți eroii noștri, sîntem fani, dați sens vieții noastre!

Ioana, 28 ani, coordonator

„Nici nu mai știu cum l-am decoferit, parcă din reclame, acum 3 ani. Se întimpla în Sibiu, eu fiind de acolo, iar pentru doi ani l-am urmărit acolo, dar anul ăsta m-am decis să-l simt cu adevărat și am venit în Cluj. Aici se simte festivalul, e atmosfera specifică unui festival adevărat, nu ca la Sibiu, iar TIFF-ul are multe, multe de oferit, mai ales filme. La mine acasă, avînd un singur cinematograful, imaginează-ți... Dar anul ăsta îmi iau revanșa.”

1 Eu sînt o persoană destul de deschisă și spun dacă am o părere – recunosc ce-mi place indiferent de cum aș fi receptată.

2 Celelalte ediții TIFF, îmi pare foarte rău, dar de anul asta...

3 Eu sînt și voluntar în cadrul festivalului, motiv pentru care trebuie să-mi onorez și datoria, așa că s-a întimplat să ratez cîteva din cauza asta, dar din fericire se rulează de mai multe ori un film și am șansa să le văd pe cele ratate.

4 Păi, mi-am luat concediu expres pentru festival, dar s-a întimplat totuși ceva... aveam de gînd să-mi dau demisia dacă nu-mi dădeau liber pe perioada festivalului. Pînă la urmă, din fericire, s-a ajuns la o înțelegere.

5 Nu, ce-mi place îmi place și ce nu, NU. Nu țîn la aparențe.

6 Pînă acum nu, chiar m-au ajutat recomandările din AperiTIFF. Nicio dezamăgire notabilă.

7 Am văzut odată 6 filme și a fost chiar obositor, dincolo de plăcere, ultimul nu l-am mai urmărit. Eram acolo și doar atît.
– ANDREIA LIUTEC

Salvează Cinema Republica!

Trimite povestea celei mai dragi amintiri care te leagă de Cinematograful Republica și/sau poze legate de ea la salvati@republica.tiff.ro. Hai să nu îl lăsăm să dispară din viața noastră! Premiul celor mai fideli prieteni și cele mai frumoase amintiri cu un pachet complet de obiecte promoționale TIFF 2009.

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii șapte ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Trimite-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă, înșiră-

ne filmele! Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la

bătăie zece trusouri complete de obiecte TIFF 2009 și un interviu cu cel mai bun dintre cei buni. Cel care ai văzut mai multe filme decît noi! ■

UNIC ÎN
România

Apocalypse Later

Cu opțiunea DVR a serviciului UPC Digital TV poți pune pauză oricărui film sau emisiuni difuzate în direct, pe care le vezi apoi când ai tu chef.

Detalii la 031 100 1000
sau la www.upc.ro

internet tel
Mai bine cu fiecare zi

www.vodafone.ro/internet

Depășește ultima frontieră

Cu Internetul mobil de la Vodafone ai trafic nelimitat și:

- viteză de până la 7.2 Mbps în peste 530 de localități
- abonamente de la 10,71 euro
- modem gratuit

Detalii în locurile Vodafone sau la 0312 02 2288

Trăiește fiecare clipă

Prețul include TVA. Modem gratuit la abonarea la Unlimited Mobile Internet încheiat pe 2 ani.

s.c. TOIFOR ROMÂNIA s.r.l.
sediul Central: 547612 Ungheni, Parc Industrial Mureș, C1/B1
Tel.: (+40) 265 433 636 Fax: (+40) 265 433 637

- ✦ TOALETE MOBILE
- ✦ SERVICII DE VIDANJARE
- ✦ LAVOARE MOBILE
- ✦ CONTAINERE SANITARE
- ✦ PISOARE MOBILE
- ✦ CONTAINERE DE BIROU
- ✦ GARDURI MOBILE
- ✦ CONTAINERE DEPOZIT

www.toifor.ro

InterogaTUFF

Amintiri din Epoca de Aur cu **Hanno Höfer**

Amintirile au avut loc la Roland Garros, a doua zi după premiera filmului de la Cluj, în singura proiecție integrală de 160 de minute...

Afară Someșul era atât de învolburat încât nu se auzea nimic, înăuntru am fost întrerupți de o bătrână care îl căuta pe domnul Kraus, de vocile din spate care discutau de avioane B1 și ciocneau beri. Controversa principală a filmului ar fi durată, elefantină – Mobra Films, autorul comun, vrea să-l distribuie în 2 filme separate, unul care să conțină poveștile legate din “Tovarăși, frumoasă e viața!” (Legenda milițianului, a activistului, vizitei la țară și fotografului oficial), celălalt - poveștile de dragoste, ambele regizate de Cristian Mungiu. Cu Mungiu am stat mai apoi de vorbă, mai ales legat de distribuție și marketare, și cel mai important lucru pe care mi l-a spus este: “Filmul s-a vândut în 25 de țări și asta spune tot!”

Cum v-a venit ideea să faceți un film despre legende urbane de pe vremea lui Ceaușescu?

Stăteam la masă cu niște prieteni și discutam despre legende urbane și, dintr-

una-ntr-alta, am început să vorbim despre ele. Fără nici o idee prealabilă, am început să le selectăm pentru scurt metraje, nu ne-am gândit că o să fie material de un lung metraj.

Înainte de Mobra? (casa de producție a lui Mungiu, Höfer și Oleg Mutu, n.n.)

Nu, Mobra exista deja, dar înainte de 432. Proiectul s-a născut foarte încet.

Când spui legende urbane de pe vremea lui Ceaușescu, înseamnă că s-au întâmplat sau nu s-au întâmplat?

Circulau niște povești adunate din mai multe surse și pe care niște prieteni de-ai mei le știau; există legende urbane care au legătură cu perioada comunistă și altele care n-au nicio legătură – dintre astea le-am ales pe cele care păreau mai interesante.

Și cum v-ați hotărât să lucrați în echipa asta? Fiecare și-a ales un subiect?

Nu, inițial nu știam cine ce va face, dar ne-am gândit că ar fi mișto ca fiecare să fie făcut de altcineva și ne-am adus aminte de colegii noștri de generație, noi toți în afara de Tică (Constantin Popescu, n.n.), care vine dinafara ATF-ului, am fost colegi de

an la film. Fiecare a scris un scenariu, a lucrat la povestea lui. Nu ne-am așezat la o masă și am început să negociem, “ți-l dau pe ăsta, ți-l iei pe ăla”...

E foarte greu să zici care e cel mai bun, dar tuturor le-a plăcut cel de început (“Vizita la țară”, Ioana Uricariu, n.n.)...

Păi, dacă am știut un lucru, am știut că acesta trebuie să rămână primul.

Cum și s-a părut primirea de la Cannes?

E interesant să vezi unde rîd românii și nu rîd francezii, sau unde nu rîd românii și rîd francezii. În “Vinzătorii de aer” (r. Cristian Mungiu, n.n.), la replica “mă scoate unchiul”, francezii au rîs, la noi nu...

Am auzit de la un american că povestea cu porcul ar fi avut loc în Cuba...

Poveștile astea circulă, eu, de exemplu, am auzit o legendă din Bulgaria, care, de fapt, s-a întâmplat în România. Noi mai avem încă vreo 3-4 legende pe care nu le-am mai făcut...

Voi vreți să fie un film colectiv, cu autori anonimi per episod, la fel ca legendele urbane povestite?

Din moment ce așa e și pe generic, da.

Dar deja am aflat cine face ce, am scris, se știe... Dar de unde știi?

De la voi!

La noi e cu totul altceva, da, dar la Cannes nu s-a știut, după aceea ne-au întrebat. Dar n-am ținut cu dinții secretul, nu vrem să fie un mister, am vrut să fie mai important filmul decât cine, care, cum, de ce...

Ai făcut muzica alături de Laco Jimi.

Da, colegul meu de trupă, la vioară și chitară. Nu e o mare muzică, adică nu e muzică de film la care trebuie să stai jos, cu partitura. Dar plăcerea mea, încă din facultate, la scurt metraje, a fost să scriu muzica și abia după aceea să fac filmul.

Dar sunt și episoade care nu au muzică...

Patru din ele nu au. Au “Scînteia” (episodul lui Hanno, n.n.) și “Ciobanul” (Răzvan Mărculescu, n.n.). Și mai e muzică din cadru, și muzică, dar nu originală – piese –, la “Vinzătorii de aer” și la finalul episodului “Iarbă prin păr” (Celelale Cuvinte, n.n.).

Cînd iese filmul?

În toamnă, dar nu știm exact încă cînd, și în două filme, nu știu dacă deodată! ■

– ALIN LUDU DUMBRAVĂ

Ești mai mult decât spectator

www.hboclub.ro

HBO
Home Box Office

Vodafone Alertă Cost

Cheltui doar atât cât vrei

Activează noua opțiune Vodafone Alertă Cost, la abonament. Alege cât vrei să cheltuie și noi te anunțăm când ai depășit.

Intră în cea mai tare rețea. Merită!

Trăiește fiecare clipă

Validabil cu abonamentele Vodafone Complet. Opțiune promoțională valabilă 3 luni de la activare la 0,5 Euro/lună. Vodafone are cea mai mare prezență internațională cu 219 țări de mișcare de client în 70 de țări. Detalii în magazine și pe www.vodafone.ro

WHERE BEER MEETS ACTION MOVIES

URSUS

PROUD SPONSOR OF TRANSILVANIA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

www.ursusfilm.ro

KING OF BEER IN ROMANIA

InterogaTIFF

Tales from the Golden Age with **Hanno Höfer**

The Tales were told in the Roland Garros Pub, the second day after the Cluj premiere, which was the only time in which the full 160-minute version of the omnibus was and will ever be screened.

Amintiri din Epoca de Aur

On the terrace, the Someșul river was so noisy you couldn't hear anything; inside, we were interrupted by an old woman looking for Mr. Kraus, and the voices in the back discussing B1 airplanes, and beer toasting. The main controversy of the film would be its mammoth length – because of it Mobra Films, the production company, wants to distribute it into two separate movies, one entitled “Tales of Power”, (The Legends of the Militia Man, of the Party Man, the Country Visit and the Official Photographer), and the other – “Tales of Romance” – the 2 sketches directed by Cristian Mungiu. I spoke afterwards with Mungiu, mostly about the marketing and distribution of the film, and the most important thing he said was: “the film was sold in 25 countries and that alone says it all!”

How did you come up with the idea of making a film about the urban leg-

ends of Ceaușescu era?

I was dining out with friends and we spoke about urban legends, and we were starting telling the ones we knew. There was no initial planning, but we started selecting them for short films – we didn't think we had material for a feature.

Before Mobra? (Mungiu, Höfer and Oleg Mutu's production house, n.n.)

No, Mobra was already functional, but before 432. The project was born very slowly.

What do you mean by urban legends of Ceaușescu era? Did they happen or did they not?

There were stories from various sources that friends of mine knew, there were urban legends connected with communist times, and others that were not, so we chose the most peculiar ones.

How did you get to work in this team? Everybody picked his subject?

Initially, we had no idea, but we thought it would be nice if each were done by somebody else, and we remembered our colleagues – all of us except Tică (Constantin Popescu, n.n.), who comes from outside ATF – were in the same year at the Film School. Everyone wrote a

script, and worked on his story. We didn't sit at a table to negotiate, “you take this one, I'll give you that one”...

It's very hard to judge which one is the best, but everybody liked the first one (“The Country Visit”, Ioana Uricariu, n.n.)...

If we knew one thing, we knew that one must open the film.

How was it received in Cannes?

It's interesting to see where the Romanians laugh and the French don't, or the Romanian don't and the French do – in “The Air Sellers” (Cristian Mungiu, n.n.), at the line “my uncle will pull me out”, the French laughed, we didn't...

I heard from an American that the pig story happened in Cuba...

These stories circulate; I heard a Bulgarian legend, which actually happened in Romania – we still have about 3-4 legends we didn't do...

You wanted it to be a collective film, with anonymous authors, as urban legends go?

As the credits go, yes.

But we found out who directed what, I wrote

about it, we know...

How do you know?

You people told me!

Here it's different but in Cannes nobody knew, they asked us afterwards. But we didn't keep it a closed secret, it's not a mystery, we wanted the film to be important, not who did who, what, why...

You made the music with Laco Jimi.

Yes, my band mate – he plays the violin and the guitar. It's no big deal, not the kind of music you have to sit and write down. But my pleasure from school, while doing short films, was to first write the music, and then to make the movie.

There are episodes without music...

Four of them; the ones who have music are “Scînteia” (Hanno's episode, nn) and “The Shepherd” (Răzvan Mărculescu, nn). There is more incidental music and songs, but not original, in “The Air Sellers”, and in the end, “Iarbă prin păr” (Celelale Cuvinte, nn).

When will it come out?

In the fall, but we don't know when, there are going to be 2 separate movies, but not sure if at the same time! ■

– ALIN LUDU DUMBRAVĂ

Antichrist

The View from England

Summer has at last arrived in England - but if it's the end of May it must be time to catch the plane to Cluj again. This is my fourth visit, and my, how it's grown over those 4 years! The programme is bigger than ever, and I'm looking forward to the new venues as well as revisiting what is one of my favourite cinemas anywhere, the Arta. Most of all I'm salivating over the films on offer. I'm really looking forward to the two Romanian Cannes successes, Tales from the Golden Age, and Corneliu Poromboiu's Police, Adjective, which I've heard particularly good reports of. His debut film, 12.08 East of Bucharest, which I was privileged to see at Cluj 2 years ago, went down particularly well in England - I think the mix of absurdist humour and gentle humanism struck a chord in our psyche too. So I have high hopes of this one. And of Claudiu Mitcu's documentary about the homeless world cup, Australia. I loved his tender little documentary about a country fair last year,

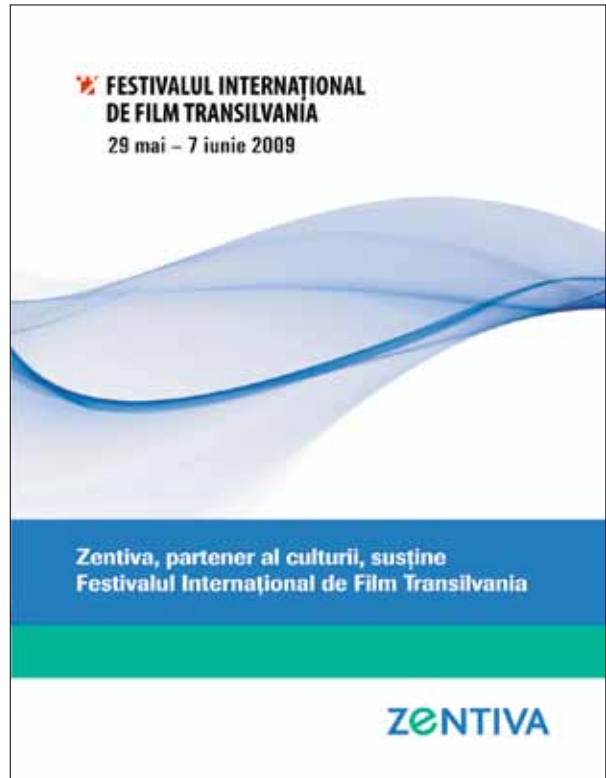
Nisipuri, another Romanian film which went down well in England, at the Bradford Film Festival in March. Being a football fan I'm particularly interested in this one. As in Polish film The Offsiders, another I shall be looking out for.

Congratulations too on bagging Lars von Trier's Antichrist, succes de scandale of this year's Cannes - if I'm feeling strong, it will make a suitably provocative finale for my last TIFF night. In the open air, too!

But in the end it's the unexpected that really makes film festivals worthwhile. The film you wander into without any foreknowledge, like Cristian Nemescu's Marilena de la P7 three years ago, in a programme of Romanian shorts that I got into accidentally after getting my cinemas mixed up. So here's to the pleasures, anticipated and as yet unknown, coming our way over the next week. ■

- SHEILA SEACROFT

Sheila Seacroft is a freelance writer who will be filing a report on TIFF for the website www.jigsawlounge.co.uk

Focus Italia

Marea neagră

Mar nero este o dramă italo-romenă, cu relaționări dificile, bătrînețe, relații la distanță, panetone și Deltă. Juna Angela (Dorootea Petre) ajunge din Tulcea la Florența pentru a o îngriji pe bătrîna Gemma. Federico Bondi încearcă să surprindă și realitatea imigrației romînești în peinsula italică, și durerosul proces de îmbătrînire al Gemmei, și dorul de casă al Angelei, într-o dra-

mă binațională. În pielea și hainele Angelei, Dorootea Petre este folosită de Bondi ca pretext al cîtorva incursiuni în zona gri de la periferia societății și marginea cîmpului habitată de români. În roluri episodice Maia Morgenstern și Vlad Ivanov, ca locuitorii tulcenii ai Deltei la care Angela se returnează împreună cu bătrîna și incontinenta Gemma. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Poza zilei

Vin la drive in / Foto: Adi Marineci

Supernova

Seraphine

O mai țineți minte pe Vera Drake, din deschiderea TIFF 2006? Ei bine, Seraphine seamănă mult cu Vera. E și ea o femeie fără școală, de vîrstă incertă și care lucrează pentru niște „domni”. Ceea ce adoră să facă e să se urce în copaci, să stea în iarbă și să se scalde în riu. E genul de om de la care te-ai aștepta să plece prin codru și să se întoarcă 20 de ani mai tîrziu, totul fiind foarte firesc. Seraphine, cea care avea să fie recunoscută drept una dintre cele mai importante autoare de pictură naivă din istorie, pictează flori și coșuri cu fructe în timpul liber, iar patronul ei, criticul de artă Wilhelm Uhde (cel

care l-a promovat și pe Picasso) găsește că în lucrările spălătoresei există o naivitate șarmantă, mai ales în contextul artei sofisticate a începutului de secol XX.

Uhde îi expune lucrările prin marile galerii ale Europei, iar relația dintre cei doi ajunge să fie foarte adîncă și bazată pe valorile pe care Seraphine le pictează și cîntă, iar Uhde le descoperă, după ce renunță la prieteniiile cu artiștii snobi/plați ai vremii lui. Premiat cu Cesar pentru rol feminin, Seraphine e infuzia de provensalism de la TIFFul ăsta, lipsindu-i orice urmă de ermetism sau infatuare. ■

– MARK RACZ

Cluj-Napoca, str. Fabricii nr. 93-105
Tel./Fax: (+40)-264-414.054

Aninoasa, str. Dănuțoni nr. 370
Tel./Fax: (+40)-254.513.330

www.garamond.ro

ziare

reviste

broșuri

cărți

Tipografia Garamond

adevărul
www.adevarul.ro

Nr. în România

SUȚINE **TIFF** 2009

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

Blog

Copiii nu sînt în regulă

Nu știu ce a făcut puștiul din primul episod al *Amitirilor din epoca de aur* care învășe cu sîng o poezie de recitat la "vizita oficială", după ce a fost respins de activistul slinos pe motiv că e clăpăug, dar bine nu s-a simțit sigur. Poate că acum a ajuns director la vreo corporație, dar tot nu-i ajunge și își chinuie angajații prin tot felul de *team building*uri umiltoare, pentru că are probleme grave cu respectul de sine. I-am simțit plener întreaga amărăciune a respingerii, durerea de a fi considerat un rateu de "om nou". Eu, una, am plîns în toaleta turcească a școlii primare, sprijintă de ușa care nu se închidea niciodată. Cei care au copilărit în epoca de aur, au rezonat, cu siguranță, la acest moment crud din film și au simțit în plex risetele hohotoitoare. Cine nu-și dorea să fie "copilul lui Ceaușescu", pionier de cele mai înalte culmi, cel mai bun dintre cei buni, "alesul" care să-i dea flori și să fie pupat de mărețul conducător pe obraji. Procesul de selecție era și el suficient de umilitor: eram ridicăți în picioare, lîngă banci, și niște tovarășii în costum treceau printre bănci și ne inspectau din cap pînă-n picioare, uneori ne ridicau părul ca să vadă cum ne-ar sta cu el în coadă de cal (tunsoarea pionierească oficială) sau ne controlau dacă avem toți dinții. Cu toate că după aia trebuia să treci printr-un riguros examen fizic și ți se lua chiar și sînge, frica de

ace era multilateral compensată de înălțătorul sentiment de a fi văzut de părinți, vecini, colegi, la telejurnalul parțial color, preț de o secundă. Cred că, după ce am fost refuzată de vreo două ori, am țipat la mama că nu se pricepe să-mi calce uniforma. Îmi amintesc că tata m-a luat deoparte și mi-a zis că ar trebui să fiu mîndră că sunt refuzată de un stat totalitar, corupt, anti-uman, și mi-a citat ceva din John Lennon. De atunci, am început să nu prea port cravata roșie și am căpătat o sensibilitate la orice abuz al copiilor de către autorități (statale sau parentale) în numele "prestigiului" și al mîndriei. Poate de aceea mi-e milă de toți Michaelii și toate Cleopatrele de pe lume, poate de aceea am plîns la un documentar văzut recent (*The Red Race*), despre felul în care copiii chinezi sînt torturați pentru performanța olimpică, ca într-un malaxor oficial de strivit suflete și trupuri (oare de ce subiectul rămîne încă tabu la noi?). Poate de aceea m-am cutremurat cînd am citit într-un ziar că un grup de copii clujeni vor să ajungă din nou în Cartea Recordurilor și se pregătesc să cînte, live, 12 ore, neîntrerupt, undeva prin centrul orașului. Pentru ce sau, mai bine zis, pentru cine? Mai bine ar veni la proiecțiile pe care TIFF-ul le-a pregătit special pentru ei, destupătoare de minți. Pentru cei care nu au părinți să le spună ce e bine și ce e rău, cinematograful le poate servi, temporar, și de mamă și de tată. Citește pe www.hboclub.ro despre Foamea de cinema. ■

– ANCA GRĂDINARIU

Cartela Vodafone

Combină-te la Cartelă cu un prieten și profită de super avantaje

Activează **Vodafone Prietenii mei și ai:**

100 minute bonus între voi doi pe viață la activare și la fiecare reîncărcare

În plus luați împreună:

600 minute și SMS-uri în rețea

20 minute naționale și internaționale

cu **6€** credit/lună

Yahoo!, hi5, chatr
Prima lună **GRATUIT!**

Sună la *147# pentru activare

Intră în cea mai tare rețea. Merită!

vodafone

TVA aplicabil la achiziționarea cartelei. Minutele internaționale sunt valabile pentru apelurile către rețelele fixe din Europa și rețelele fixe și mobile din SUA, Canada, Israel. Detalii în magazine și pe www.vodafone.ro.